

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/86/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114010882
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6114010882.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoja Sendeckého a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Petra Chovanku, v trestnej veci obžalovanej C. E., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. septembra 2015, o odvolaní obžalovanej, proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 08.06.2015 sp.zn. 4T/65/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej C. E. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 08.06.2015 sp.zn. 4T/65/2014 bola obžalovaná C. E. uznaná vinnou z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v dobe od 21.08.2013 do 21.10.2013 na rôznych miestach v Banskej Bystrici, Ružomberku, v Dolnom Kubíne pod zámienkou, že má chorého otca, že musí vrátiť peniaze za auto, ktoré rozbila, že je dlžná peniaze bratovi a iné, vylákala od J. E. na viackrát sumu 1.399,50 Eur a to aj napriek tomu, že uvedené skutočnosti sa nezakladali na pravde, ktoré peniaze jej J. E. zaslal na účet v pobočke R. sporiteľne, a.s., L. L., pričom jej peniaze mu doposiaľ nevrátila, čím takto J. E., bytom XX. C. XXXX/XX, L. L., spôsobila škodu v celkovej výške 1.399,50 Eur.

Za to jej bol uložený podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2,3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. jej výkon trestu bol podmienenečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Súčasne podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. bola obžalovanej uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola uložená obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenému J. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. L., XX. C. XXXX/XX, náhradu škody vo výške 1.399,50 Eur.

Proti prvostupňovému rozsudku podala prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie obžalovaná C. E.. V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa nesúhlasí a odvolanie podáva tak do viny, ako aj do trestu. Poznamenala, že podľa jej názoru nebolo jednoznačne preukázané, že by sa bola dopustila protiprávneho konania, pričom orgány činné v trestnom konaní vychádzali len z tvrdení poškodeného J. E. a listinných dôkazov - SMS správ, nachádzajúcich sa v spise.

Svedok - poškodený od podania trestného oznámenia i počas výsluchov v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní potvrdil, že nadviazal s ňou kontakt cez sociálnu sieť a finančné prostriedky vkladal na jej účet po čiastkach, avšak bolo to preto, lebo mal záujem na tom, aby nadviazal s ňou vážny vzťah. Až neskôr ju začal vyzývať prostredníctvom SMS správ, aby mu vrátila peniaze, pričom poskytnutie peňazí vo výpovediach v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní považoval za pôžičku. Posielal

jej ich preto, lebo jej veril, že je úprimná a aj z toho dôvodu pociťoval voči nej náklonnosť. Ona nikdy nepoprela skutočnosť, že jej nejaké peniaze na účet prišli, od začiatku však trvá na tom, že o ne nežiadala na základe dôvodov, ktoré uvádzal poškodený J. E.. Uvedené dôvody vykonštruoval v čase, keď zistil, že ich vzťah nemá budúcnosť. Z tohto teda vyplýva, že ona sa voči nemu nedopustila podvodného konania v úmysle seba obohatiť. Podľa jej názoru výpoveď svedka J. E. je tendenčná a účelová, so snahou pomstiť sa jej za to, že ho odmietla. K takémuto postupu sa uchýlil až po tom, keď zistil, že o neho nemá záujem, čo orgány činné v trestnom konaní nezaujímalo. Odvolanie smerovalo aj do výroku o výške trestu, ktorý považovala za neprímerane prísny aj vzhľadom na trest, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom za to isté protiprávne konanie. Na hlavnom pojednávaní nedošlo podľa zistenia prvostupňového súdu k žiadnej zmene, týkajúcej sa zhoršenia jej postavenia zo strany poľahčujúcich alebo priťažujúcich okolností.

Na základe uvedených skutočností navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a ju spod obžaloby oslobodil.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovanej predniesol svoj návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obžalovanej, nakoľko o takýto postup požiadala odvolací súd.

Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť, pretože prvostupňové rozhodnutie považoval za správne a zákonné.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Odvolací súd zdôrazňuje, že skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na C. E. podaná. Odvolací súd zdôrazňuje, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok, uvedený v napadnutom rozhodnutí sa stal spôsobom, popísaným v rozsudku a že ho spáchala obžalovaná C. E. a že z jej konania tam nastal uvedený následok. Nepochybne bola preukázaná aj subjektívna stránka žalovaného prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ako aj jeho podstatné znaky, a preto v tomto smere vznesené odvolacie námietky obžalovanej sú nepodstatné.

Súd hodnotil dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel, stanovených pri hodnotení dôkazov tak, ako sú uvedené v § 2 ods. 12 Tr. por. nemožno nič vytknúť.

V súlade s ust. § 168 ods. 3 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku veľmi podrobne a aj presvedčivo rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a z akých dôvodov a prečo obžalovanú C. E. uznal vinnou z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na veľmi presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku. V odôvodnení napadnutého rozsudku totiž detailným spôsobom analyzuje dôkaznú situáciu a obsahuje aj úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj pri právnych úvahách, na to nadväzujúcich. V tomto smere preto odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať dôvody, ktoré viedli prvostupňový súd k presvedčivému rozhodnutiu, pretože by to bolo duplicitné - teda samoučelné.

K odvolacím námietkam obžalovanej odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že poškodený J. E. veľmi podrobne a presvedčivým spôsobom, či už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní

opísal, ako malo zo strany obžalovanej C. E. dôjsť ku konaniu, ktoré možno subsumovať pod prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. Poukázal nielen na okolnosti ich zoznámenia, ale aj na skutočnosti, ktoré ho viedli k tomu, aby obžalovanej poskytol finančné prostriedky z dôvodov, ktoré sa v konečnom dôsledku nepotvrdili. Ide najmä o tvrdenie z jej strany, že finančné prostriedky potrebuje jednak pre brata, ktorý ju vydieral za dopravnú nehodu, ktorú mala spôsobiť, ako aj pre svojho otca, ktorý sa mal podľa jej názoru podrobiť operácii v Ružomberku z dôvodu nádoru mozgu. Obidve tieto skutočnosti sa však nepotvrdili, čím vlastne obžalovaná ho uviedla do omylu. To, že zo strany obžalovanej išlo o zavádzanie, potvrdili aj obsahy SMS správ, ktoré sa v spisovom materiáli nachádzajú a v neposlednom rade aj obsah komunikácie na sociálnej sieti Azet - pokec, ktorej tvrdenia poškodeného potvrdzujú. Skutočnosť, že zo strany obžalovanej išlo o nekorektné konanie, potvrdil aj obsah priestupkového spisu OO PZ Banská Bystrica - východ, č. ORPZ-BB-OPP4-528/201-P, z ktorého možno zistiť, že H. F., bytom P. XX, J., okres L. L., ako páchatel, sa mal dopustiť priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. K protiprávnemu konaniu voči poškodenému, mal byť navedený práve obžalovanou C. E., pričom jej tvrdenie o napadnutí zo strany poškodeného bolo vymyslené.

Na základe týchto skutočností, ako aj ďalších listinných dôkazov, na ktoré poukazuje súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia, ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaná C. E. v dobe od 21.08.2013 do 21.10.2013 na rôznych miestach v Banskej Bystrici a inde, pod zámienkou, že má chorého otca a že musí vrátiť peniaze za auto, ktoré rozbila a že je dlžná peniaza bratovi, vylákala od J. E. na viackrát sumu 1.399,50 Eur, a to aj napriek tomu, že uvedené skutočnosti sa nezakladali na pravde, teda na škodu cudzieho majetku sa obohatila tým, že uviedla poškodeného do omylu a spôsobila tak na jeho majetku malú škodu, čím spáchala prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. Konala tak v úmysle priamom, pretože chcela spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom v zmysle § 15 písm. a) Tr. zák.

Odvolací súd preskúmaním výroku o treste dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď zistil všetky skutočnosti rozhodné pre určenie druhu trestu a jeho výmery v zmysle ust. § 34 a nasl. Tr. zák. Výmera trestu obžalovanej, a to trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého jej bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, zohľadňuje tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a takýto trest je potrebný, aby sa obžalovaná v budúcnosti vyvarovala páchaniu protispoločenskej činnosti.

Obžalovanej poľahčovalo, že doteraz viedla riadny život, čo vyplýva zo spisového materiálu, resp. zo správ z miesta bydliska a z odpisu registra trestov, pričom prirážajúce okolnosti zistené neboli žiadne. Trest uložený súdom prvého stupňa je na prevýchovu obžalovanej nevyhnutný. Správny bol aj výrok súdu, ktorým obžalovanej uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

K argumentácii obžalovanej ohľadne trestu, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom, odvolací súd poukazuje na ust. § 355 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého, ak proti trestnému rozkazu podala oprávnená osoba podľa ods. 1 v lehote odpor, samosudca nariadi vo veci hlavné pojednávanie; pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnu kvalifikáciou, ani druhom a výmerou trestu, ani výrokom o ochrannom opatrení, obsiahnutými v trestnom rozkaze...

Keďže odvolanie obžalovanej dôvodné nebolo, odvolací súd ho v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.